

ת"פ 49386/07/16 - מדינת ישראל נגד חוסין אזברגה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 49386-07-16 מדינת ישראל נ' אזברגה
תיק חיצוני: 223209/2016

בפני	כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	חוסין אזברגה

החלטה

החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטתי מיום 2.10.18.

עולה כי גם לדיון ביום 2.10.18 לא התייצב עד התביעה מס' 2. יצוין כי עד זה תושב השטחים הינו עד חיוני ומשמעותי שלא מתייצב לדיונים, זו הפעם השלישית.

לדיון שהיה קבוע לתאריך 30.10.17 ושבקשר אליו חתם העד על זימון להבטחת התייצבותו, הוא לא התייצב בטענה שלא הצליח לקבל אישור מהמנהל האזרחי - המת"ק המתיר לו לצאת לישראל לצורך התייצבותו למשפט.

באשר לדיון שהיה קבוע ליום 20.2.18, הרי שלמרות מאמצי המשטרה לזמנו, לרבות שיחה טלפונית של גורמי משטרה עם אביו של העד, אשר הודיע כי בנו יתייצב לדיון ולשצורך כך חיכו לו שוטרים בנקודת הביקורת על מנת לאוספו ולהביאו לדיון, הרי שהוא לא עשה כן.

מסתבר שלקראת הדיון ביום 2.10.18 נעשו גם כן מאמצים לזמנו.

על פי הצהרת ב"כ המאשימה הרי שזימונו של העד לדיון נעשה על פי הוראתה כאשר לצורך כך פנה החוקר אוהד לאו בתאריך 18.9.18 בבקשה למש"ק מת"ק קלקיליה השוטר כאמיל חאלד אשר הוא מצידו יצר קשר עם מקבילו קצין

המשטרה הפלסטינאית רב פקד רמי שפדן מדי.סי.או. טול כרם באמצעות פקס' שקבלתו אושרה, כאשר הוא מצידו, הקצין הפלסטינאית, זימן את העד באמצעות ניידת שהודיעה לעד להגיע למחרת למשרדי הדי.סי.או. בטול כרם על מנת ששם יחתום העד על הזמנה להסדרת כניסתו לישראל.

אולם, הנאשם (העד) כך לדבריו, לא נענה ולא הביע נכונות להגיע ומשכך הובן כי העד אינו מעוניין להופיע בבית המשפט.

על בסיס האמור ביקשה ב"כ המאשימה כי יוצא נגדו צו הבאה לצורך הבטחת התייצבותו לדיון הנדחה.

לשאלת בית המשפט האם למשטרה יש את האופציה או האפשרות לממש צו כזה, על אף שמדובר בשטחי הרשות הפלסטינאית, השיבה ב"כ המאשימה בחיוב.

הסנגור התנגד נמרצות לבקשה זו תוך טענה שאין סמכות לבית המשפט להוציא צו כזה שכן, העד לא זומן כדיון.

בהקשר לכך הפנה הסנגור לסעיפים 73 ו-73א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 וכן לסעיפים 106(א) (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982.

לגרסת הסנגור, המייל אותו הציגה ב"כ המאשימה לבית המשפט ובו פירוט הפעולות שבוצעו לזימונו של העד, כפי שצויין לעיל, אין בו כדי לבסס זימון כדיון שכן הוא מבוסס על עדות שמיעה ביחס לדברים המפורטים בו.

אני סבור כי נוצרה התשתית החוקית להוצאת צו הבאה כנגד העד.

נחה דעתי כי זימונו של העד נעשה כדיון וכדבעי וזאת אף בהתאם לסעיף 107 לחסד"פ שכותרתו **"צורת ההזמנה ותוכנה"** שעל פיה ניתן לזמן עד בשני אופנים. האחד באמצעות חתימת שופט, רשם, או פקיד בית משפט ובחותמת בית המשפט, והשני: **"אולם רשאי שוטר להזמין עד מטעם תובע בחתימתו בלבד"**.

בענייננו עצם חובת זימון העד נקבע על ידי בהחלטותי הקודמות. ודרך הזימון כפי שנעשה ע"י שוטר מטעם התביעה בנסיבות שתוארו, עומדת בתנאי הסעיף וזאת נוכח המגבלות האינהרנטיות של זימון עדים תושבי הרשות הפלסטינאית.

זימון כזה נעשה במשולב, במקביל ובתיאום בין משטרת ישראל, הגורמים הצבאיים (המת"ק והמנהל האזרחי) וגורמי האכיפה והשיטור הפלסטינאיים.

על העדר מוכנות ונכונות מצד העד להתייצב לדיון, כבר למדנו עוד מהדיון הקודם, אולם אז, לא מצאתי להורות על הוצאת צו הבאה שכן העדות לענין מסירת הזימון לעד היתה באמצעות אביו.

אולם, במצב הדברים הנוכחי בהתייחס לזימונו לדיון ליום 2.10.18 הרי שנחה דעתי כאמור, כי הודעה והזימון נעשו ע"י גורמי האכיפה והשיטור המוסמכים על פי נהלי הזימון הקיימים.

בהקשר לכך מצאתי לצטט את הדברים הבאים:

"משהוגש הליך פלילי נגד נאשם, אין העניין עוד בין המתלונן לבין הנאשם או בית המשפט, העניין הוא בין המדינה המאשימה לבין הנאשם: כאשר לא התייצב עד, ויהיה זה המתלונן או כל עד אחר, כאשר אין ויתור על אותו עד והוא לא התייצב לאחר שהוזמן כהלכה, או שיש ספק אם הוא הוזמן כדיון, והתביעה מבקשת להיזקק לאותו עד, לא נותר לבית המשפט אלא להיעתר לבקשת דחייה ולנקוט צעדים יעילים להבטחת הופעת העד, אלא אם ניתן להביא את העד בו ביום. שום "ניהול משפטים בצורה מעשית ועניינית" אינו יכול להצדיק סירוב לאפשר הבאת עד, שעדותו היא מהותית לאותו הליך". (ע"פ 247/87 מדינת ישראל נ' סאלב בן איסמעיל אלנסאסרה. פד"י כרך מ"א חלק רביעי עמ' 784).

אשר על כן אני מורה בזאת על הוצאת צו הבאה כנגד העד - עד מס' 2, לצורך הבטחת התייצבותו לדיון הקבוע **ליום 12.2.19 שעה 10:00**.

החלטתי זו תועבר ע"י המזכירות לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשע"ט, 03 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.